

Cuvântul lui Dumnezeu la șaisprezece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Cartea Mea de azi este iubirea Mea cea de la sfârșit de timp pentru om. Cartea pe care o scriu Eu, Domnul, în zilele acestea prin cei peste care Mă fac cuvânt auzit pe pământ, cartea aceasta este cartea Mielului. Am deschis-o ca s-o așez pe pământ și ca să fie ea împlinirea venirii Mele a doua oară de la Tatăl la om. Amin.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Mielul Tatălui Savaot. îmi revărs pe pământ cuvântul gurii Mele, și el se face carte de învățat. îl chem pe om spre venirea Mea, și trimit spre el carte ca să-l chem. Nu-Mi trebuie temple și zidiri făcute de oameni ca să-i chem pe oameni în ele și să se închine ei Mie ca unui împărat și să ia de la Mine cuvântul Meu. O, Mie îmi trebuie loc în om, în urechea și în inima omului, nu în casă făcută de om. Mie îmi trebuie duiosie și iubire de la om. Nu-Mi trebuie casă înaltă ca să Mă întâlnesc în ea cu omul și ca să-i grăiesc lui, ci îmi trebuie inimă înfrântă și smerită în om. Numai așa încap Eu cu omul, iar altfel nu. Amin.

Pace vouă, copii din porți! Deschideți Domnului! Iată, așa intru Eu ca să fiu cu omul și să-i grăiesc. La facerea a toate câte sunt, după ce am zidit puterile cerești și îngerești la început, Eu Mi-am zidit apoi casă pe pământ, l-am zidit pe om din pământ și din cuvânt, și apoi l-am făcut ființă vie, cu puterea Mea, căci puterile cerești îmi erau ucenici, și apoi M-am așezat în inima omului și l-am iubit și M-am odihnit în el, căci l-am făcut pe om ca să-Mi fie el loc de venire a Mea la om pe pământ. Iată, așa lucrez Eu venirea Mea pe pământ. Lucrez lin și sfânt și calm cu omul care-Mi dă Mie ajutor ca să vin, și, iarăși, apoi, lucrez cu putere și cu venire pe neașteptate peste omul care nu voiește să-L cunoască din făpturi pe Domnul Făcătorul și Atoateștiutorul și Văzătorul. Amin.

Pace ție, popor al venirii Mele de la Tatăl la om, acum, la sfârșit de timp. Te-am povățuit mereu, mereu să ridici mai presus decât toate grijile cele pentru tine grija cea pentru venirea Mea la tine cuvânt, și de la tine peste pământ cuvânt. Ți-am spus, tată, să porți în inimă și în iubirea ta această faptă, căci fapta aceasta este altfel decât orice faptă a ta. Ea trebuie să-ți fie pernuța de pe care-ți ridici capul când te trezești din somnul odihnei trupului tău în zori, și trebuie, iarăși, să-ți fie pernuța pe care să-ți așezi capul când te apleci spre seară pentru odihna trupului tău ostenit de truda zilei. Să nu te scoli și să nu te culci fără griji, așa te-am învățat Eu pe tine, popor al ascultării de cuvântul Meu cel povățuitor peste om în zilele acestea. Nu grija de tine să-ți fie ție prima și ultima grijă a grijilor tale de zi cu zi; nu, tată, nu așa, căci dacă Eu nu sunt, tu cum mai ești? Mai ești dacă Eu nu sunt? Dar nu numai să crezi sau să-Mi spui că sunt, căci Eu sunt Cel ce lucrez, nu sunt Cel ce stau să Mă uit și atât, poporul Meu.

O, poporul Meu Ierusalim de azi, Mi-am făcut acum șaisprezece ani grădinița cuvântului Meu pe pământ. Mai întâi Mi-am zidit-o din fii credincioși Mie și venirii Mele de la Tatăl la om, și numai apoi am înființat prin mânuțele lor fapta văzută a grădiniței Mele cea pentru venirea Mea la sfârșit de timp, așa cum ea Mi-a fost loc de lucru când l-am zidit la început pe om. Aduc, spre amintire de lucrare a Mea, ziua când Eu, Domnul, și cu fiii cei zidiți de Mine în această grădiniță am așezat întâia piatră de temelie a începutului Meu cel nou pe pământ cu omul. O, iată ce înseamnă să facă omul faptă pentru Dumnezeu pe pământ! Mai întâi de orice, trebuie să fie cuvântul lui Dumnezeu peste om, și apoi fapta lui cea împlinită. Tot așa lucrează și omul faptele lui pe pământ. Mai întâi zice, și apoi face, dar una este să zică Dumnezeu și să se facă, și alta este să zică omul și să facă el apoi. Lucrarea omului nu e tot una cu lucrarea lui Dumnezeu. Omul își

face pentru sine, iar Domnul face pentru om. Omul lucrează ca un om, iar Domnul lucrează ca Dumnezeu. Amin.

Am zidit acum șaisprezece ani pe pământul român grădinița cuvântului Meu cel de la sfârșit de timp, și apoi am arătat-o oamenilor că ea este și că Mă fac în ea masă și cuvânt de Duh Sfânt peste om. Masă de cuvânt de la Dumnezeu pe pământ, aceasta am așezat Eu pe acest petec de pământ, ales dintru început să fie loc de poposire a Mea la venirea Mea cea de azi pe pământ la om, dar dacă n-aș avea casă în om în această grădiniță, Eu n-aș putea să-Mi arăt fața cuvântului Meu, fapta cuvântului Meu rostit peste această grădiniță de fii, căci am zidit în ea chivotul care este în ea înaintea ochilor oamenilor, și am scris apoi peste această grădiniță, am scris loc sfânt, loc pentru Domnul, ca să știe cei ce trec și cei ce văd, să știe aceștia când văd, să știe că *«acolo este Domnul»*, precum este scris în Scripturi pentru numele acestei grădinițe. Iată, în ea vin de la Tatăl cuvânt de durere a Mea de la om, în ea vin plângând în cuvânt, în ea vin strigând după om, cerându-l pe el de casă a Mea și de viață a Mea în el; în ea îmi deșert suspinul Meu cel plin de jale, în ea pot sta Eu curat de duhul lumii, căci am împrejmuț-o pe ea cu hotar ca să fie ea locul plânsului lui Dumnezeu după om, locul glasului Meu strigător după om, strigătul Meu, care se face carte înaintea omului ca să învețe omul. O, Eu nu de altceva am înființat această grădiniță atunci când am adus-o la vedere și la știre că ea este și că s-a făcut văzută pe pământ. O, și câtă împotrivire a stărnit ivirea ei pe pământ! Iată ce va să zică lucrarea Domnului față de lucrarea omului! Când Eu M-am ivit prunc pe pământ, a proorocit Simeon cel bătrân, purtându-Mă în brațe și zicând: *«Acesta este pus spre căderea și spre ridicarea multora, și este pus ca semn de tăgadă»*. Iată ce este lucrarea Domnului față de lucrarea omului, poporul Meu, iar azi sărbătoresc cu tine al șaisprezecelea an de când Eu, Domnul, am așezat temelie nouă de nou Ierusalim pe pământ, zidire ivită la cuvântul Meu, căci Eu am zis și s-a făcut, și acest semn este pus ca semn de tăgadă. Amin.

O, Mă uit și iar Mă uit la ziua aceea când Eu, Domnul, am avut în această grădiniță, lângă fiii cuvântului Meu, pe arhiereul Meu cel de la sfârșit de timp, pe cel credincios venirii Mele de la Tatăl cuvânt de facere, cuvânt de înnoire a lumii, așa cum Scripturile au prezis că Eu voi lucra. Mă uit cu duioșie dumnezeiască și iau în mână ziua aceea de iubire și o mângâi pe ea cu sfinții Mei și cu îngerii Mei, și îi mângâi creștetul și inimioara arhiereului Meu și îl fac să simtă el mângâierea Mea acolo unde este el. El este în mijlocul durerii cea de la necredința omului care, unul lângă altul și unul pe altul numindu-se, își zice el casă a Mea spre oameni și casă a oamenilor spre Mine, dar el este mincinos, fiindcă iată cum este venirea Mea spre om, căci Eu sunt Dumnezeu și nu om, și nu sunt ca omul, ci sunt Dumnezeu. Amin.

Îi mângâi creștetul și inimioara arhiereului Meu prin care Eu, Domnul, acum șaisprezece ani Mi-am dat de știre peste pământ grădinița Mea de cuvânt și lucrarea Mea din ea peste om, iar în ziua aceasta de amintire sfântă, Eu, Domnul, Mă pornesc din grădiniță cuvânt, ca să strig cu el la cei ce s-au așezat păstori, dar ei nu păstoresc, să strig la ei și să-i învăț să ia de la Mine darul credinței sfinte ca să te învețe ei pe tine să crezi în venirea Mea la ei și la tine, țara Mea de venire, neamul Meu de azi, neam român, căci n-am venit la tine să-ți fac rău, ci fericire am venit să-ți dau și să las pe vatra ta. Și tot în ziua aceasta de amintire dulce vreau să strig și la cei ce s-au așezat peste tine ca să te cârmuiască ei, popor român, și voiesc încă să-i învăț pe ei de la Mine, căci sunt îndărătnici și sunt fățarnici cu tine, țara Mea de azi, și vor numai slava lor, tată, iar cei ce iubesc așa, nu pot iubi dreptatea cea pentru tine, o, țara Mea. Îi voi povățui pe ei până ce ei vor asculta vrând nevrând, căci puterile cerești îmi sunt ucenici pentru ca să împlinească ele tot cuvântul care iese din gura Mea ca să se facă, iar Eu să rostesc apoi și să spun: *«Făcutu-s-a»*. Amin.

Binecuvântată să fie sărbătoarea aceasta în mijlocul tău, popor de nou Ierusalim pe pământ! Îndeletnicește-te, tată, din zi în zi mai mult cu lucrarea și cu puterea binecuvântării Mele de peste tine și ai grijă de rodul ei, tată. I-am găsit neputincioși în porți pe cei ce Mă primesc în grădiniță

cuvânt. Le este istovit trupul și duhul de greutatea de peste ei, care sunt Eu, și tu, poporul Meu de azi. Am spus acum două mii de ani că jugul Meu este ușor. Am spus așa că pentru jugul Meu omul are cea mai mare iubire pe pământ, căci fără ea mare, omul nu poate purta peste el jugul Meu. Am spus așa pentru că iubirea cea din cer este cea mai dulce povară de dus pentru om, cea mai ușoară între poveri, căci ea înseamnă mângâierea omului aici și pe vecii apoi. Am spus că jugul Meu este ușor de dus de om, dar când omul necredincios apasă pe jugul Meu de pe om cu necredința și cu depărtarea lui de Dumnezeu, și când Eu îl strig pe om, iar el nu Mă aude, o, e greu de tot atunci jugul Meu peste cel ce Mi-l poartă ca să vin Eu la om și să grăiesc și să-l îmbiu pe el spre viață și să-l învăț pe el viața. O, nu-Mi trebuie temple și zidiri făcute de oameni ca să vin și să-l strig pe om să vină la Mine, ci îmi trebuie loc în om, nu casă făcută de om. Îmi trebuie duioșie și iubire de la om, nu casă înaltă ca să Mă întâlnesc în ea cu omul și să-i grăiesc lui. Umilința și smerenia inimii omului, aceasta este calea Mea spre om, așa încap Eu cu omul, așa pot Eu avea casă pe pământ, așa, și nu altfel, poporul Meu. Amin.

O, copii din porți! Spre sfârșitul zilei ne întâlnim iarăși în carte, tată, căci am de așezat în ea cuvânt de strigare. Vă iau în mâna Mea neputințele, vă mângâi și vă întăresc împotriva lor, vă aduc din cer alinare, că pe pământ e rece, tată. O, e rece de iubire pe pământ. Mi-e dor de mângâiere, dar unde este cel ce ar înțelege dorul Meu? Eu, Domnul, Mă las mereu mai mic ca omul, ca să nu-Mi facă omul rău venirii Mele la el, dar mângâiere pentru Mine nu găsesc, că e rece pe pământ. Le-am spus la ucenici, acum două mii de ani, ca să se roage Tatălui, Care este în cer, și să ceară ei de la El împărăția Lui și voia Lui pe pământ, precum în cer așa și pe pământ. Le-am spus să ceară ei așa, fiindcă e rece pe pământ. Numai unde este voia Tatălui pe pământ ca și în cer, numai acolo este mângâierea Mea, numai acolo găsesc Eu alin, numai acolo, fiilor scumpi, numai acolo, tată. Și va veni curând, curând mângâierea Mea pe pământ de la om, căci puterile cerești vor împlini aceasta și vor aduce pe pământ cu omul voia Tatălui ca și în cer, iar voia omului se va supune atunci vrând nevrând voii Tatălui ceresc, și își va întoarce omul în Dumnezeu voia sa și se va face omul casa Domnului, iar Eu voi sta în ea și Mă voi mângâia, și atunci îmi voi afla Eu odihna, atunci, fiilor, numai atunci. Amin, amin, amin.

În ziua aceasta îmi așez în carte cuvântul strigării Mele după om. Mă pornesc din grădiniță cuvânt, ca să strig cu el la cei ce s-au așezat păstori, dar ei nu păstoresc, și voiesc să-i întreb pe ei de ce nu păstoresc dacă s-au așezat pe scaun de păstori? Neamul Meu român rătăcește fără Dumnezeu pe pământul lui și nu mai știe să ceară peste el paza Mea, ajutorul Meu, iertare pentru fărâdelegile lui să ceară de la Mine, și s-au ridicat acum peste el oameni fără de milă de el ca să-l cârmuiască pe el, și e în durere fără mângâiere neamul român, și el nu-și știe rana, fiindcă este nepăstorit acest neam.

O, vin Eu, Domnul, vin Eu și te păstoresc cu dulce cuvânt de deasupra ta, țara Mea de azi, căci Eu am în mijlocul tău grădinița cuvântului Meu, și în ea cobor cuvânt ca să te păstoresc, căci cei ce în tine stau pe scaun de păstor, nu te păstoresc, tată. O, vin Eu, și am tot venit, și iarăși vin și-ți grăiesc. Iată, ești și tu sub biciul mâniei Mele, țara Mea de azi. O, cum să fac să te înțelepțesc, neam român? Să te dăruiesc cu darul credinței sfinte în cuvântul Meu, care te cheamă spre Mine, cum să fac, țara Mea de venire acum de la Tatăl la om, țara Mea de la sfârșit de timp? O, cum să fac, tată, să te mângâi și să-ți dau putere să știi și să crezi că Eu, Domnul, vin și te păstoresc și te chem sub vița Mea și sub smochinul Meu ca să-ți dau de la Mine? Iată, așez cuvânt de strigare peste cei ce în tine stau pe scaun de păstor, țara Mea de azi, și le spun așa, iară și iară le spun lor:

Eu, Domnul, vin la voi și vă întreb pe voi de viața oilor Mele, căci v-ați așezat păstori de oi, dar oile Mele duc lipsă de păstori și au rămas demâncarea fiarelor sălbatice, popoarelor păgâne, și rătăcesc peste fața pământului fără să aibă cine le căuta și îngriji și apăra. Iată-Mă să vă cer

socoteală și apoi să curm minciuna că voi le păstoriți, și să scap apoi din gura voastră oile Mele, căci ele au ajuns demâncarea voastră, însă întocmai cum priveghează ciobanul turma lui în vreme de vijelie, așa păstoresc Eu, Domnul, turma Mea, și o voi scăpa pe ea de ziua furtunii, și-Mi voi chema oile pe lunci și pe pășuni frumoase, iar stâna lor va fi pe munții slavei Mele, și Eu le voi odihni pe ele, precum este scris, și voi scrie între Mine și ele legământ de pace, și voi prăpădi fiarele sălbatice din țară, ca să poată oile să sălășluiască fără primejdie pe pământul lor, și le voi binecuvânta și le voi trimite ploaie și vor cunoaște ele că Eu sunt Domnul și Păstorul lor, când voi sfârâma jugul lor și le voi mântui și le voi întemeia sădire desăvârșită și când nu vor mai fi ele pradă popoarelor păgâne și fiarelor din țară, căci Eu le voi păstori și le voi priveghea. Amin.

O, strig la voi ca să vă întreb de oi, căci v-ați așezat păstori. Vă chem spre duh de credință sfântă ca să Mă pot înțelege cu voi pentru viața oilor. O, nu puteți să vă ascundeți sub necredință față de strigarea Mea la voi. Dacă voi spuneți că nu sunt Eu, Domnul, Cel Care strigă la voi, iată, și Eu vă spun vouă că Eu sunt Cel ce sunt, că Eu sunt Cel ce strig la voi și că veți vedea că sunt. Amin. Eu sunt Cel ce grăiesc cu voi, căci v-ați așezat pe scaun de păstor și nu păstoriți și nu privegheați peste oi. Ați luat în mână toiag de păstorie, dar Eu nu vă văd că aveți grijă de oi; ba, din contra, văd că le sfâșiați și că le aveți pradă. Iată, voi scoate din mijlocul vostru foc și vâlvătaie de foc și vă va ajunge durerea care se urcă la Mine de la voi. Eu sunt Păstorul Cel bun și Mi-am pus viața pentru oi și așa le-am fost Păstor și așa le sunt și așa le strig ca să le priveghez. O, cum să fac cu voi ca să vă scap de răspunsul cel greu, pe care-l aveți de dat lui Dumnezeu pentru viața oilor Lui? Luați cuvântul Meu și uitați-vă în el; el curge din tronul lui Dumnezeu și al Mielului și este apa râului vieții, care dă peste margini, precum este scris. O, nu fiți necredincioși! Nu vă veți putea piti sub necredința voastră; ea nu vă poate fi scut și scăpare; ea vă va împinge spre plata celor necredincioși.

O, hai să fac cu voi legământ, tată, și hai să vedem ce facem cu soarta oilor. Eu sunt îndelung răbdător și Mi-e dor de Mine în voi ca să lucrăm în Tatăl. Eu în voi, și voi în Mine, așa aș voi să puteți voi să fiți. Dar dacă voi vă faceți că dați mereu la spate venirea Mea la voi cu strigarea și cu trezirea și cu iertarea apoi, ca să putem lucra curat peste om, dacă voi vă faceți că nu auziți și că nu vedeți și că nu știți de strigarea Mea și de lucrarea cuvântului Meu în mijlocul neamului român, dacă voi nu-Mi răspundeți când grăiesc cu voi, o, cum să fac cu voi? Dar cum să fac cu viața oilor? Eu sunt Păstorul Cel bun și Cel milos și, iată, vă păstoresc și pe voi, darămite pe oi. Mi-e milă de oi, căci voi nu le păstoriți, și oile nu știu ce înseamnă păstorie peste ele. Neamul român este neamul Meu cel ales pentru sfârșitul lucrărilor Mele peste pământ, dar voi nu vreți să lucrați în via Mea după planul Tatălui Meu. O, nu pe dinafară trebuia să vă arătați voi păstori de oi, că iată, partea dinăuntru a vasului vostru este plină de răpire și de nedreptate, tată. O, pocăiți-vă, și nu vă fie rușine sau greu să faceți aceasta. Așezați-vă înaintea Mea, că am venit spre voi ca să vă deschid inimile și să torn în ele cuvântul venirii Mele și credință sfântă pentru el în voi. O, nu vă îndoiiți, și temeți-vă să faceți aceasta, căci curând, curând, Eu, Domnul, Mă voi arăta slăvit din mijlocul lucrării Mele de nou Ierusalim în neamul român, și puterile cerești îmi sunt ucenici, și ele vor împlini. Sculați-vă să facem sfat, căci Dumnezeu nu vine la voi ca să vă facă rău, ci vine să vă scape de întunericul din voi și să pună peste voi darul Duhului Sfânt, căci cei credincioși Mie sunt numai aceia care, crezând, se mântuiesc, precum cei mincinoși sunt cei care, necrezând, se osândesc să guste mereu din trecătoarea deșertăciune a vieții vremelnice pe pământ. Fiți credincioși și dovediți-vă așa, căci cei credincioși sunt cei care au peste ei semnul iertării păcatelor și care în numele Meu scot demoni și îi însănătoșesc pe cei bolnavi și suferinzi pe pământ, și sunt cei care, în limbi noi grăind ei, iau șerpii în mâini și nu-i vatămă șerpii, și sunt cei ce, botezându-se în numele Meu, își dovedesc apoi darurile credinței, lucrarea Duhului Sfânt, care se face semn din cei credincioși. Amin.

Luați aminte la glasul Meu de peste voi, cei ce v-ați așezat păstori de oi. Vine la voi Păstorul Cel bun și vă întreabă de oi. O, e turma Mea în jale și în rătăcire, și ea nu știe, dar puterile cerești lovesc în ea ca s-o trezească și ca s-o învețe minte. Sculați-vă pentru viața oilor dacă vreți să aveți plată de păstori, căci cel ce are grijă de oi pentru că sunt ale Mele, acela plată de păstor va lua. Amin. Aplecați-vă și beți și spălați-vă și curățiți-vă în apa râului vieții, și beți cu credință, căci cuvântul Meu este adevărat, dar dacă nu vă veți apleca spre el ca să-l luați în voi și să păstoriți cu el turma Mea după voia Mea, Eu, Domnul, Mă voi judeca după dreptate cu voi. Și acum sfârșesc grăirea Mea cu voi. Eu sunt Cel ce sunt. Amin.

Acum Mă îndrept să strig cu glasul Meu cel îndurerat și la cei ce s-au așezat să cârmuiască soarta neamului român. Eu am pe pământul român tronul cuvântului Meu, și de pe el cuvintez. Eu am în neamul român popor născut de sus, vas al sfințeniei Mele, casă a lui Dumnezeu pe pământ, și vai celor ce tăgăduiesc glasul Meu de azi!

Eu, Domnul, strig la voi ca să vă întreb de soarta oștirii Mele române, căci v-ați așezat cârmuitori peste ea ca și cei ce s-au așezat păstori peste ea de la ei dorință. Vă dau și vouă darul credinței sfinte. Luați din el ca să Mă pot înțelege cu voi pentru soarta acestui neam. Nu puteți nici voi să vă ascundeți sub necredință față de cuvântul strigării Mele la voi. Chiar dacă voi spuneți că acest cuvânt nu sunt Eu, Domnul, Eu vă spun și vouă așa cum le-am spus egiptenilor când l-am trimis pe Moise să Mi-l scoată din robie pe Israel; vă spun și vouă că Eu sunt Cel ce sunt, și veți vedea curând, curând că Eu sunt Cel ce strig la voi ca să Mă auziți și să-Mi deschideți ca să stau în sfat cu voi. Am venit spre voi cuvânt și v-am spus vouă cuvânt din Scripturi, că «dacă într-o cetate sunt tot felul de conducători, ea se surpă ca și una care nu are conducător». O, voi umblați înaintea acestui neam pe căi nedrepte și sunteți îndărătnici, și sunteți fățarnici, dar este scris: «Cei ce se abat pe căi nedrepte, Domnul îi va duce cu cei fără de lege». Vin să vă spun că nu iubiți dreptatea și pacea și că așa stați voi pe fruntea acestui neam. Îndărătnicia este boală urâtă, iar plata ei vă va umple de suferință dacă nu veți lua aminte acum la glasul Meu care vă cheamă să învățați dreptatea Domnului pe pământ și nu strâmbătatea așa cum lucrați voi de când v-ați așezat să tocmiți cu soarta neamului român. O, neamul român este neamul în mijlocul căruia Eu, Domnul, Mi-am așezat casa Mea de venire acum, a doua oară de la Tatăl la om. Dați-Mi dreptul să vă învăț, căci sunt învățător din cer pentru om. Eu vreau să vă scap de pedeapsa faptelor voastre rele, căci păcatul lăcomiei și al minciunii v-a biruit de tot, și stați cu el împotriva lui Dumnezeu Atotfiitorul. E țara română lovită din pricina fărădelegilor voastre, pe care le săvârșiți fără frică, în numele acestui neam. Am dat povață neamului român să se trezească și să se scoale să-și vegheze soarta, dar voi stați împotriva puterii cea bună a acestui neam. Voi v-ați așezat tari, și vă țineți cu amândouă mâinile de scaunele pe care stați, dar dacă veți iubi fărădelegea pe mai departe și nesupunerea pentru ceea ce este bine acestui neam, Eu, Domnul, vă voi smulge pe voi pe toți de pe locurile voastre și veți fi aruncați la pământ, căci voi brăzdați cu rușine obrazul neamului român înaintea neamurilor de pe pământ. Iată, nici un glas al acestui neam, care strigă la voi, nu-l auziți ca să vă îndreptați spre dreptate, căci vă priește cu păcatul slavei deșarte și nu vă pasă de fața și de fruntea cea brăzdată de rușine a neamului român, peste care stați mari. Voi sunteți lacomi și slujiți minciunii și iubiți desfrânarea a toate, și e păcat aceasta, și e păcat să stați la cârma unui neam așa cum sunteți voi. Vin Eu acum din cer cuvânt ca să cârmuiesc cu el peste neamul român și peste pământ, și iată, cuvintez și împlinesc. Amin. Am spus că vor lucra stihiele cerești și vor trezi acest neam, căruia i-am spus să nu se supună glasului mâniei Mele cea plină de durere pentru necredința omului, ci să se supună slavei Mele cea plină de ocrotire pentru cei ce se apleacă Domnului și ocrotirii Lui. Amin.

O, nu vă mai țineți cu mâinile de scaunele pe care stați. Nu așa se cârmuiește peste un neam, o, nu așa. Vine pe pământul român dreptatea cea sfântă, vine din cer pe pământ rochiță scumpă și serbare cerească peste țara română. Faceți loc sfatului Domnului, că Mie îmi trebuie cale cu dreptate pe ea, cale care să se vadă bine de la pământ la cer și de la cer la pământ. O, numai

adevărul vă poate face liberi de vină, dar dați loc pe pământ dreptății a toate, căci cei ce iubesc strâmbătatea și minciuna, sunt fiii diavolului pe pământ, fiindcă diavolul este tatăl minciunii. Lăsați pământul român și neamul Meu de pe el, lăsați-l să intre sub slava Mea, căci Eu, Domnul, i-am sortit slavă cerească peste el, și tainic i-o lucrez, și vreau să pun această coroană pe creștetul neamului român și să strălucească ea de slava Mea înaintea popoarelor. Amin.

O, iată ce faceți voi! Prin fărădelegile voastre atrageți mânia puterilor cerești peste țara română, iar Eu, Domnul, voiesc s-o ocrotesc și s-o mângâi pe ea sub crucea ei. O, dați loc iubirii Mele peste neamul român, căci fățarnicia voastră se vede prea bine ca să vă mai puteți piti cu ea unul în spatele celuilalt. Puterile cerești strigă la voi prin glas puternic de vijelie cu spaimă în mersul ei de deasupra acestui neam, căci din pricina celor ce s-au numit ei înșiși păstori peste neamul acesta, dar ei nu păstoresc, și din pricina voastră că stați de la voi putere pe pieptul acestui neam ca să-l supuneți vouă, din aceste pricini vine mânia lui Dumnezeu peste neamul acesta apăsător pe calea lui, și care nu mai știe ascultarea de Dumnezeu și temerea cea pentru paza vieții lui. Aplecați-vă, dar, și lăsați-vă treziți de duhul adevărului și al dreptății a toate, căci îndărătnicia și fățarnicia și slava deșartă vă aduc vouă pedeapsa lor, dar Eu, Domnul, voiesc să vă cruț pe voi și să vă povățuiesc, fii români. O, nu mai stați așa de mari peste acest neam, căci voi sunteți oameni neputincioși, iar Eu sunt Domnul, și vă chem cu Mine în sfat pentru soarta neamului român. Iubiți adevărul, iubiți duhul dreptății, căci voi ați părăsit cinstea și datoria cea pentru adevăr, și ați părăsit frica cea binefăcătoare, care-l ține pe om pe calea dreptății a toate, și iată, domniți de la voi putere și apăsați pe viața neamului român. O, ajunge! Nu mai oropsiți țara alegerii Mele. Sunteți nedrepti cu ea. Ajunge! Treziți-vă și veniți-vă în fire, că prea multă vină vă strângeți, și ea vă va apăsa prea greu. Veniți spre părere de rău și faceți cale milei Mele spre voi, ca să vă scap cumva de plata faptelor voastre. Eu sunt Păstorul Cel bun, Cel milos. Mi-e milă de cei ce păcătuiesc greu, că aceia și nu alții au nevoie de milă, și vreau să vă trezesc spre pocăință și spre umilință, și apoi să vă dau din mila Mea, dacă veți vrea. Eu, Domnul, strig la voi: faceți cale dreaptă dreptății, și Eu vă voi lucra izbăvirea. Dar dacă nu veți vrea și nu Mă veți asculta, faptele voastre își vor primi plata lor. Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

Binecuvintez și întăresc locul de cârmuire de peste neamul român, și pe cel ce se luptă prin valuri la cârma cea de veghe a acestui neam. Eu, Domnul, voi ocroti și voi mângâia cu cuvânt de veghe neamul român. Eu sunt Cel ce sunt. Amin.

Acum, poporul Meu, Mă odihnesc de strigătul Meu cel îndreptat spre cei ce se numesc pe ei înșiși păstori, și, iarăși, alții, binefăcători și conducători peste neamul român. Am sprijinit la locul ei cârma acestui neam, dar ceilalți, la care strig, auzind nu aud, dar Eu, Domnul, Mă voi arăta prin lucrarea puterilor cerești și voi scoate îndărătnicia și fățarnicia de pe scaunele pe care ele stau prin cei ce vor să poată ei tot ce trebuie să poată neamul român. Am spus aceasta, și voi fi împlinitor, căci am ucenici puterile cerești, și acestea Mă vor asculta. Amin.

O, fiilor, grăiesc și cu voi cuvânt de facere. Stați frumos, tată, în planul Meu cu voi, căci avem de așezat, prin cuvântul Meu de peste voi, slavă cerească peste pământul român, și vom lucra prin cuvânt de sus, și nu de jos, vom lucra așa cum am lucrat Eu acum cu voi fântâna ucenicilor Mei, fântâna sfinților apostoli, căci aceștia în curând, prin cuvânt sfânt, vor fi puși lucrători și veghetori ai ei și vor înprospăta cu apă și cu duh ceresc grădinile Mele cu voi, și pe voi. Binecuvintez începutul și sfârșitul fântânii, așa cum am rostit peste voi când am însemnat locul izvorului care s-a înființat acum între voi, izvor rostit din cer ca să fie pe pământ. Vom așeza peste izvor cuvânt de sfințire și ne vom bucura de darul acesta, și vom împlini bucuria aceasta cu poporul cel ce se va aduna în curând din nou pentru mângâiere și pentru creștere, în duh de sărbătoare, în grădinile Mele cu voi. Amin.

Acum împărțiți cuvântul Meu acolo unde el merge cu trimitere din partea Mea. Amin.

Când iarăși voi veni la voi cuvânt, fiilor, Eu iarăși vă voi învăța pe voi viața voastră întru Mine și viața Mea în voi, și voi învăța poporul cuvântului Meu să știe el cum să-și păzească și

să-și păstreze fiii lui locul lor din Mine și locul Meu din ei, iar această înțelepciune se învață de la înțelepciunea Mea din voi, fiilor copii care-Mi păstoriți poporul ca să nu piară el din pricina lipsei de înțelepciune de la Mine peste el. O, să nu-i fie greu poporului Meu să se aplece să ia de la Mine prin voi, căci mai înțelept decât cel ce are înțelepciune, este cel ce ia înțelepciune, și apoi ascultare pentru înțelepciune. Amin.

Eu, Domnul, îmi voi strânge curând, curând poporul și îl voi învăța pe el înțelepciune nouă; îi voi întări inima lui spre Mine și îmi voi apleca inima Mea spre el. Eu îi voi da lui, și fericit este cel ce va lua și va fi, fericit va fi, căci numai cel ce este, numai acela va mai fi, fiilor, numai acela. Amin, amin, amin.

09/22-07-2007